

ВЕЛѢНІЕТО СЕ ЧЕВА ПО-СИЧКА ВСЕЛЕННАА ОТЪ ИСТОКА ДО ЗАПАДА. БЫНЕ ФІЛІППОВЪ, НѢКОА РѢЧЬ МИ ВЛѢЗНА ВЪ УШИТЕ, ЗАЩО ИДЕШЪ ЗА ТІА МѢСТА. ВЛАДА ОБЛАДА, И ДО РИМЪ ХОДИ, И СИЧКИТЕ ЗАПАДНЫ ЦАРСТВА РАЗЕЖРКА СЪ НАЧАЛНИЦЫТЕ ИМЪ СОВѢМЪ, И ХОДИ ДО ОКЕАНА, И НА-БАРКАРІЙСКИТЕ МѢСТА, И НА-БАІОПСКИТЕ, И СЕГА СИЧКИТЕ ТИ СА ПОДЪ ВЛАСТЬТА, КОИТО ДАВАХА МЕНЕ ХАРАЧЪ. НАВНИХЪ СЕ ОЩЕ ЗАЩО НИТИ СТИГНАЛО ТОЛКОВА, НО СИ ДОШЕЛЪ НА АСІА БЛИЗЪ ДО МОЕТО МѢСТО, И ГО ТЪПЧИШЪ СЪ ГРАБИТЕЛЫТЕ МАКЕДОНЦЫ РАБЫТЕ МИ, И РАБАТА МИ. БАЩА ТИ ФІЛІППЪ МИ РАБОТИШЕ, И ДАВАШЕ МИ ХАРАЧЪ СЕКА ГОДИНА: И ТЫ ЛИ ИСКАШЪ ДА СЪПЧИШЪ НА МѢСТОТО МИ: АКО ЩЕШЪ ДА ДОЙДЕШЪ ТЪКА ВЪ ПЕРСІА ДА МИ СЕ ПОКЛОНИШЪ (КОЕТО МИ СЕ ЧИНИ КАКЪ Е ТАКА) ЩЕТЕ ОСТАВИМЪ ДА ИМАШЪ БАЩИНТО СІ ЦАРСТВО, И ХАРАЧЪТЪ ГДѢТО МИ ДАВАШЕ БАЩА ТИ, ПРОЩАВАМЪ ТИ ГО ДА МЪ СЕ РАДОВАШЪ ЗА МИЛОСТЫНА. АКО ЛИ СЕ НЕСКЛОНИШЪ НА ДЪМЫТЕ МИ, ЩЕ СТАНЕМЪ СОСЪ СИЧКАТА СІ ВОЙСКА ВРЪХЪ ТЕБЕ, И НЕЩЕ ТЕ УВАРДИ ОТЪ МЕНЕ СИЧКІО СВѢТЪ.

АЛЕКСАНДРЪ СЕ РАЗГНЕВЯВА НА ДАРІА.

АЛЕКСАНДРЪ СЕ РАЗГНѢВИЛЪ МНОГО ОТЪ ПИСМОТО ДАРІЕВО, И ПОВЕЛИЛЪ ДА УВЕСАТЪ ВѢСТНИЦЫТЕ: А ТІИ ИЗВЫКАЛИ СЪ ГОЛѢМЪ ГЛАСЪ, И РЕКЛИ: ЦАРЬ АЛЕКСАНДРЕ, КАКЪВЪ ГРѢХЪ ИМАМЕ НІЕ СИРОМАСИ, ПОВЕЛѢВАТЪ НИ И ДОХОЖДАМЕ. ПЕРВЕНСТВЮЩИТЕ МАКЕДОНСКИ ОБЖРНАЛИ СЕ И РЕКЛИ: ЦАРЬ АЛЕКСАНДРЕ, НЕПОДОБАЕ ДА УВІЕШЪ ВѢСТНИЦЫТЕ. АЛЕКСАНДРЪ РЕКЪЛЪ: ДАРІЙ НЕ ГИ Е ПРАТИЛЪ КАТО ПРИ